

Redacțiunea, Administrațiunea
și Tipografia:
Brazov, piața mare, Târgul
Inului Nr. 30.
Ordonanțe nefrancați nu se primesc.
Manuscrisuri nu se întorc.
Birourile de anunțuri:
Brazov, piața mare, Târgul
Inului Nr. 30.
Inserate mai primesc în Viena
R. Mosse, Haasenstein & Vogler (Otto
Maas), H. Schalek, Alois Herndl, M.
Dukes, A. Oppel, J. Donnerberg; în
Budapesta: A. V. Holdberger, Eck-
stein Bernat; în Frankfurt: G. L.
Daube; în Hamburg: A. Bismar.
Prețuri inserțiilor: o serie
garmond pe o colonă 8 cr. și
30 cr. timbru pentru o publi-
care. Publicări mai dese după
tarifă și învoială.
Reclame pe pagina a III-a o
seră 10 cr. v. a. sau 30 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI

ANULU XVI.

„Gazeta” este în frâ-careți
Abonamente pentru Anstro-Ungaria.
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
N-rii de Duminecă 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franco, pe șase
luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminecă 8 franco.
Se prenumără la toate oficiile
poștale din țară și din afară
și la dd. colectori.
Abonamentul pentru Brașov
a administrațiune, piața mare,
Târgul Inului Nr. 30 etagiu
I. pe un an 10 fl., pe șase
luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr.
Cu dusul în casă: Pe un an
12 fl., pe 6 luni 6 fl., pe trei luni
3 fl. Un exemplar 5 cr. v. a.
sau 15 bani. Atât abonamen-
tele cât și inserțiunile sunt
a se plăti înainte.

Nr. 150.

Brașov, Sâmbătă, 10 (22) Iulie

1893.

Brașov, 9 Iulie v.

Mâne delegații alegătorilor noștri de pretutindeni voru porni la Sibiu la conferință.

În calea lor, ei voru întâlni mulți frați și soți de suferințe, cari îi voru întâmpina cu căldură și le voru ura să ajungă sănătoși și să facă trebă bună.

De-a lungul și de-a latul țerei Ardealului, Bănatului și a ținuturilor Terei-ungurești locuite de Români, până la țermurii Tisei și dincolo de aceste țermuri, stăpânesce ați numai un gând pe toți Români, și numai o singură dorință le mișcă pepturile: dare-ar Dumneșeu să aușim delă adunarea Românilor noștri numai veste bună!

Veste bună, că fruntașii și conducătorii poporului înțeleg greutatea timpurilor și sunt gata a sări cu lumina, cu sfatul și cu faptele lor pentru apărarea mumei veduvite, care cere ajutor delă fii și; îl cere mai mult, ca or și când ați, după ce de nicăiri nu-l mai pôte aștepta, — și nici chiar de-acolo nu-i mai suride, de unde în decurs de aproape două veacuri mereu l'a oftatu, cum oftăză fiul credincios și ascultător, ca să fiă răsplătit cu bine de părintele său.

Veste bună, că aceia, cari sunt chiamați să reprezente pe alegătorii români, și prinr'ensii causa română multă strimtorată, voru căuta cu or-ice preț să facă abnegațiune de interesele lor personale, cari pe noi din nenorocire în toate acțiunile mari ne-au paralisat.

Vremile cele înșelătoare și nestatornice ne-au pus la nouă încercări, ne-au osendit să privim cu ochii noștri, cum sunt călcate în picior drepturile noastre cele mai scumpe, interesele și onora noastră națională; cum suntem prigonii,

desprețuiți și umiliți de dușmanii noștri seculari.

Ce li-am făcut noi lor, ca să ne răsplătescă astfel?

Trăit'amă împreună o miă de ani, jertfit'amă tot-deuna ce am avut mai scump, sângele și câștigul muncii noastre, pentru-ca acestă țară să fiă ferită de or ce primejdii, de or ce dușmanii, ce au năvălit din timp în timp cu putere cumplită asupra ei; datu-li-am din sîmul nostru bărbăți harnici și înțelepți, cari au sciutu să conducă destinele ei cu multă dibăciă și succes; fost'amă întotdeauna cu dreptate cătră ei, și atunci chiar, când n'aveam și nu înduram, decât rēul și amarul sclăviei celei mai neomenose, în care ne țineau încătușati.

Inzadar! Nu voru conlocuitorii noștri nici la capetul mii de ani, de când viețuim împreună, să n'ntelēgă, că și noi Români avem un drept de a trăi pe acest pământ ca omeni liberi, cu casa, cu masa și cu dreptatea noastră. Nu, ei ne cer și ați să nu nutrim în inima noastră simțulu, mândria și aspirațiunile, ce le nutresc ei pentru nația lor.

Se laudă, că la 1848 ei au introdus libertatea în țară, și totuși nu se țin vrednici a ne împărtăși de acestă libertate, așa cum se cuvine și cum a orēnduit-o Dumneșeu poporilor, ci cer delă noi să primim a fi vecinici sclavii libertății și ai culturi lor maghiare.

Se laudă, că au făcut constituțiă, că au dat poporului dreptul de a se guverna el pe sine, și totuși nu suferă să ne împărtășim și noi din dreptul de suveranitate al poporului, s'avem și noi un cuticvent și o trecere în viața publică a statului.

Se laudă, că-s liberali și generoși, și totuși nu ne mai slăbesc cu călcările de lege și cu prigonirile, pentru-ca voim și noi să ne folosim de aceeași libertate, de care se bucură ei.

Pot să se laude cât voru voi, căci lumea cunosce ați uneltirile lor, cunosce falsitatea și nedreptatea procederei lor față cu noi și celelalte naționalități ale statului. Sunt deochiați contrarii existenței noastre naționale și nimic nu mai este în stare să restabilească ați încrederea în intențiunile lor.

Totul atērnă dē ați, nu delă dispoziți contrariilor noștri, ci delă modul și chipul cum vom sci noi să înțelegem mai bine chiămarea noastră și datoriu, ce-o avem, de-a stăru și de-a lucra pentru realizarea ei.

Conferința, ce se va întruni poimâne, va avē să deslege acestă mare problemă. Dumneșeu să lumineze pe membrii ei și să-i însuflețescă la fapte demne de ei și de viitorul nației noastre!

CRONICA POLITICĂ.

9 (21) Iulie.
Ungurii strimtorati și dati de gol în presa din străinătate, s'acată de fră de paiu, ca să scape din valurile amenințătoare în cari i-au cufundat politica lor neghiobă și nebulă. De curēndu un „politician” maghiar, Leopold Ovary, publică în țiarul „Nazione” din Florența un articol intitulat „La questione dei Rumeni Ungheresi”, în care se străduiesc să arate, că Maghiarii: „inteligenti, avuți, luminați, liberali și reprezentati ai puterii în stat”, au totă dreptatea să nu dea din mână domina pe sēma Valahilor „proști, miseri, și popilor valahi obscuri”. Așa își începe cocorul Ovary rodomontadele sale politice. Inceputul fiind prost, urmēz de sine, că continuarea și sfirșitul e și mai

și — prost. D-l Ovary dīce, că noi Români Ardeni am fost huiduți din Moldova în vēculu al 13 lea, ēr Ungurii ni-au primit, ca pe nise oșpeți fugariți. Cum se pôte dēra, ca „Valahii” să aibă prețea de-a face o Daco-România? Ei insē, — dīce cocorul Ovary — totuși vrēu s'o facă prin „agitațiuni” și prin „minciuni”. Ei prezintă Ungaria în colorile cele mai negre, numesō poporul maghiar de barbar, tiran etc. — Vorbind despre adunarea din Sibiu, dīce, că e ceva natural, că guvernul a oprit elementelor streine intrarea în adunare și că guvernul se îngrijese, ca cei ce vrēu să rēstorne statul să fiă împiedecați cu energiă. Pune apoi față în față cu starea noastră, starea Românilor din Basarabia „care e cu mult mai grea, decât a Românilor din Ungaria”. Politicianul maghiar își exprimă apoi regretele pentru atitudinea pressei franceze față de Maghiari. — Prea târziu te ai trețit d-le Ovary. Minciunile maghiare debitate în străinătate ați nu se mai orind: ați adevērul și dreptatea trebuie să invingă asupra calomniilor maghiare.

Organul Cehilor tineri, „Narodni Listi”, se ocupă într'unul din numeri mai noi cu spriginul ce li-se dă Cehilor din partea pressei franceze. „Narodni Listi” își exprimă adēncă bucuriă, că în lupta ce o pōrtă poporul boem cu Nemții asupritori din Austria, presa adevērată liberală a Franței le oferă un sprigin puternic, făcēndu astfel, ca glasul dreptății și al adevērului să nu fiă înșubit în străinătate. În urma acēsta inimici poporului boem sunt aprețiați în străinătate așa cum trebuie și cum sunt vrednici. La opiuia Europei ei nu se mai pot provoca, și acești inimici sunt Nemții, dē mai ales Ungurii. Liberalii germani din imperiu au sciutu cu multă șiretenia și cu multă putere de invenți să arete Europei, că numai ei reprezintă liberalismul în Austria, numai ei fac progresul și civilizați; au cheltuit sume enorme, ca să minciunē să ducă lumea în rētașire. Dē munca a fost de gēba; întregă

FOILETONULU „GAZ TRANS.”

FERICIRE.

Novelă, tradusă din limba germană de H. Chendi.
Prietinei L.

(Fine).

Sosiră pe stradă. Un vētū rece și înfloritor le mână fulgii de zăpadă în față. O damă, ce voia toamai să se uce într'o trăsura, se întorse la aușul vorbelor lui Bernard inapoi. Pe un singur moment își întorse fața cătră acești doi bărbați și apoi se depărtă cu trăsura, dēr flacăra lampei din apropiere da cu mult mai bună lumină, decât ca să nu fiă cunoscută de amēdoi bărbații.

Felice cunoscu pe Nora.

— „Ce naiba, étă și baronēsa mea!” dīse Bernard de totu mulțumit, că pôte da atențiunei lui Felice o altă direcțiune.

Felice îl strinse convulsiv de braț.

— „Care e baronēsa ta?”

Bernard îi arată direcțiunea, în care a apucat trăsura. „Étă-i trăsura colo...”

— „Minț!” strigă Felice

— „Ce ț este vere? Eu am cunoscut-o de bună semă, avea chiar și șalul cel de mătase, ce îi l'am cinstit eu.”

Cu un gemet se desfăcu Felice de Bernard și prin vremea cea urită sări din trăsura pe stradă.

— „Felice, Felice,— vēd' ai cum fuge, ca un nebun, ce va fi avēnd?... O, o, da orbă am fost eu și prost? Baronēsa și dema lui cu vēnturilul și cu mănua, ce miroșea a viole — firesce, că e una și aceeași personă. Sērmanul de el, cum fuge prin timpul acesta! În urmă, pôte, e o fericire pentru el, căci i se vor deschide ochii, va începe să trăsescă aievea și nu va mai visa!”

Felice pășia într'aceea prin vētul, ce îi umplea fața cu zăpadă. Ce-i păsa lui de vuetul vētului? Il ardea durerea în piept, încat nici nu putea înțeleg, ce s'a întâmplat cu el; despre una însă își putea da semă: că tōte s'au sfășit.

Alergă grabnic prin străși, nu mai avea capet de a se opri. Afară, afară din oraș, din lumea și din viața acēsta, a nu mai simți nimica, a nu mai cugeta, — étă simțirile chaotică, ce-i sbucimau sufletul. Picioarele îl duseră mecanic pe drumul cătră casă și privindu-și grădina, își veni ērăș în ori.

— „Sē mē re'ntoreț”, bērtorosi el, „sē mē re'ntoreț în casa, unde totul imi re-

vocă personă ei în memoriă, unde eram fericit? Cum? Sē mē re'ntoreț și sē-mi revēd pianul, care m'a înșelat. — cum ea, Nora, să fiă baronēsa, baronēsa lui Bernard...” Incepă a rīde ca un sēlbatic. „Mē duc, mē duc de aici!”

Voia să alerge ērăș inapoi.

— „Măestre, măestre Loni!” strigă atunci o voce rugătoare și un băiat îi eș în cale și îl îmbrățișă

— „Scapă mē, măestre!” strigă Frideric cătră Felice, pe care-l cunoscu, deși era la față de totu palid. „Tatăl meu măster voiesc să mē omōre, pentru-că sunt bolnav și nu voiesc să mē fac pantofar, étă-mē am fugit la D-ta; mântuesc-mē!”

— „Nu pot, Frideric, nu pot — lasă-mē să mē duc!”

— „O, apoi voiu să mor aci pe stradă, căci, Dōmne, mulți inși au mai degerat, cari nu mai voiau să mērgă acasă — și eu nu mai voiesc să mērg!”

Băiatul căd resignat la pământ lângă zăbrelele de fier ale porții, și nu se mișcă.

Felice se plecă spre el. „Vino”, dīse el, întindēndu-i mână.

Numai cu multă ostēnlă se sculă băiatul, tremurând.

Felice trebuia să-l țină cu amēdouă mânăle.

— „Dōmne, Dōmne, așa eram de bolnav, și măsterul meu părinte mē smulse cu de-a sila din pat... Numai chiar până la D-ta am putut veni — dē acum am gātat'o, măestre, o, lasă-mē să mor, căci totuși nu va scōte din mine altceva, decât un music!”

— „Vino!”

Intră în grădină. Cărărușele cu petricele erau acu acoperite de zăpadă lucie. Ajungēndu la treptele verandei, îl cuprinse pe Frideric o amētlă, încat Felice se vēd silit a-l duce acasă, unde-l culcă în patul său. Se uită în fața galbenă, la ochii cei afundați în cap ai favoritului său.

— „De o săptămână nu m'am mai îngrijit de dēnsul”, își dīse el, „cātă va fi suferit, de s'a schimbat așa de mult. Dōmne, ce băiat tiner, și voiesc deja să mōr!”

El chiāmă de grabă servitōrea. „Alērgă până la un medic, ēr apoi incuie ușa, — m'ai înțeles?” porunci el servitōrei. „Sē nu ierți nimēnui să intre, numai doctorului, m'ai înțeles?”

acastă clădire şubredă s'a dărmată din temelii şi străinătatea a intrat în lăuntrul clădirii mincinoase. Ce se dicem, într'ebă, „Narodni Listi“, despre fudulii şi îngâmfaţii Unguri? Unde este gloria şi mărirea „cavaleresei“ naţiunii, cu care odată se infumura atât de mult? Nu de mult Ungurii au invitat în capitala lor, pe omenii marcaţi ai naţiunii franceze, ca să-i omenescă şi cinstescă pe spelele statului, pentru a orbi ochii străinătăţii o' scilipela prefăcută, aruncându-le ţerînă în ochi. Ei, bine, carii sunt rezultatele acestei rafinerii? Carii dintre Francezi aprobă aşi sugrumarea popórelor slave din partea Ungurilor, virindă totodată în temniţe ordine pe patrioţii şi diariştii Români.

In şedinţa din 19 Iulie s'a continuat în scupşina sârbescă discuţiunea asupra acusei ministeriale. Progresişti n'au luat parte la această desbatere. Din partea radicalilor vorbiră ţeranii şi popii. Ţeranul Ranco Tausici ceru sângele lui Ribarac. Apoi atacă vehement pe progresişti şi cu deosebire pe Garaşanin, care are să mulţămescă numai împrejurării, că crimele sale sunt vechi, căci altminterea ar sta pe banca acuşătorilor. Partisanii fracţiunii anti-diaştice accentuează, că 1 Aprilie în prima linie este meritul naţiunii şi apoi al regelui. După amiazi s'a terminat desbatere. Toţi membrii partidei radicale, cu excepţiunea miniştrilor, votară pentru trecerea la ordinea zilei. Propunerea de acuşaţiune a fost primită cu 102 voturi şi îndată s'a ales o comisiune de 12 membri, care să aducă în deplinire această hotărîre. Un deputat radical a făcut o propunere sprijinită încă de 20 deputaţi ţerani, în care se cere darea în judecată a foştilor regenti.

Cluşiu, 20 Iulie n. 1893.

(Coresp. part. a „Gaz. Trans.“)

Stimabile d-le Redactor! După multe vicisitudini, s'arămă aşi o sârbătoare naţională: reconstruirea clubului electoral central al Cluşului şi alegerea a 3 deputaţi pentru conferinţa naţională dela 23 l. c.

Luptele pentru consolidarea individualităţii politico-naţionale de sine aducă defuncţiă în sânul unui partid; d'ér în fine şi aici decidă rezonanele superioare, şi consideraţiunile personale cam aşa se deslegă, că totu' ce e stricacios, ori numai p'óte deveni stricacios: s'eu se repară de sine, s'eu se paralisează prin conlucrarea omenilor de bine.

Şi aici, după o stagnare neexplicabilă şi până acum nedeslegată, începe aşi a se desvolta o viaţă mai intensivă politică, între cadrele legi.

Cu bucurie nespuse vădurăm omenii de bine, mai toţi adunaţi în sala spaţioasă a hotelului „Biasini“, pentru de-a se con-

sulta în cauze electorale. Deşi timpul e prea preţios, vădurăm şi un număr considerabil de ţerani alegători, ascultând cu interes viu espunerile conducătorilor, ér inteligenţa mai totă era de faţă, afară de unii, carii s'eu că sunt absenţi, s'eu că în urma necesităţii împrejurărilor s'au absentat pe sine inşi-şi.

Consultarea a decurs în ordine exemplară. Reprezentată era şi autoritatea poliţienescă, ba chiar şi două foi locale au fost reprezentate.

Consultările le-a condus neobositul advocat, d-lu Alesiu Popu, ér postului onorific de secretar i-a corăspuns d-lu Dr. Georgiu Ilea.

Expunându preşedintele obiectele de discutat, s'a ales o comisiune de candidare în persoanele d-lor Vasiliu Alinaşan, Alesandru Filipu şi Iacobu Mureşianu. Acastă comisiune, terminându şi lucrarea în intervalul scurt, s'au ales prin aclamaţiune, în locul delegaţilor abdişi din motive interne, pentru cercul I al Cluşului: Iuliu Rogescu şi Dr. Georgiu Ilea, ér pentru alu II-lea: Teodoru Banguru, unu economu ţeranu de frunte, care are mare trecere şi înaintea fruntaşilor din oraşul nostru.

Comitetul s'a compus aşa: Preşedinte: Ilustrulu D-nu Alesandru Bohăţicu; vice-preşedinte d-lu Alesiu Popu; membri în comitetu d-ii: Dr. Aurelu Isaac, Tulu Rogescu, Andreiu Truţia, Constantinu Mureşianu, G. Cantu, Teodoru Banguru, Stefanu Galea. Éc secretar I d-lu Basiliu Podobă; secretar II: Nicolau Bobeşiu.

Lucrările s'au terminat într'o jumătate de óra, fără nici un incident.

Ne-am despărţit cu unu suveniru dulce şi cu convingerea, că peste toate consideraţiile, stă solidaritatea. Sperăm întru ea, căci ea e baza consolidării şi a puterii.

Cato Censor.

Persecuţiunile guvernului ungurescu.

După cum se vede, guvernul ungurescu a introdus unu nou sistem de prigonire, prin care tinde a arunca odiul fanaticismului s'eu de rassă şi asupra autorităţilor noastre profesionale.

Abia am făcut cunoscutu cetitorilor noştri ucasul, prin care ministrulu ungurescu de culte şi instrucţiune publică cere dela Consistorul episcopescu din Lugosiu, ca să suspende diu postu şi să introducă cercetare disciplinară contra învăţătorului român din Grădişte, d-lu N. Trimbiţoniu, sub obiectivul pretext, că s'ar fi făcut vinovat pentru delictul de „agitaţiune“, — şi étă că acum avem înaintea ochilor unu

nou ucazu de acestu felu, ce 'i s'a adresat Consistorului episcopescu din Arad. Vom reveni asupra acestu nou sistem de prigonire după ce vom fi primit informaţiuni mai detaiate. De-ocamdată lăsam să urmeze aci şi textulu ucasului de alu doilea, care este următorul:

Nr. 970—1893.

Diracţiunii seminarului diecesanu. Escelenţa Sa d-lu ministru regescu ungurescu de culte şi instrucţiune, atrăgându-ne atenţiunea asupra conduitei profesorului seminarial Vasiliu Mangra, espune între altele, că după informaţiunile primite din isvoru fidedem, acestu profesor, totodată călugaru, şi în oraş şi în comitat trece de cel mai înverşunatu inimicu alu statului.

Spre ilustrarea acestei împrejurări, arată acelaşi domn ministru, că: 1) Numitul profesor nu numai a luat parte în deputaţiunea dusă la Viena, d'ér spre acestu scop a umblat prin comitat după aderenţi. 2) Că a subscris declaraţiunea apărută în „Tribuna“, cu privire la ţinuta deputaţiunii. 3) Că totmai ţinuta acesta antipatriotică a numitului profesor a dat auz publicului, şi altcum iritat, s'erump în demonstraţiuni. 4) Că demonstraţiunea ca atare n'ar fi degenerat în excese, decă numitul profesor s'ar fi retras dinaintea tumultului, şi decă nu l'ar fi iritat prin ţinuta sa provocătoare, probabil înoregut în apărarea preparanţilor noştri inarmaţi cu cuţite şi bâte. 5) Că acelaşi domn ministru are cunosinţă şi de aceea, că în urma influenţei, ce o are numitul profesor asupra tinerimii, nu numai teologii, ci şi preparanţii noştri s'ar fi molipsit de ura de rassă faţă cu Maghiarii. 6) Că acestu molipsire se dovedesce prin spiritulu antipatriotic şi prin lipsa de cultură morală a tinerimii preparandiale, care face bravuri în bătăi pe strade, care unde numai i-se dă ocaziune să mândrescă publice cu antipatia sa faţă cu naţiunea maghiară, spre ilustrarea cărei antipatii acelaşi domn ministru se provocă la impregiurarea, că de-o parte tinerii luaşi în cercetare din incidentulu demonstraţiunilor, ar fi negat, că sciu unguresce, ér de alta, că şi poliţia a declarat prin sentinţă de vinovat pe trei tineri, carii fără nici unu altu motiv decătu numai în urma degenerării simţului moral, s'au înhăţat pe stradă de nisce indiviđi pacnici, carii mergeau pe stradă, şi pe carii acei tineri i-au atacat şi bătut.

Din motivele enumerate mai sus, ţinându d-lu ministru nu numai de dorit, d'ér chiar şi neapărat de lipsă delatürarea numitului profesor şi călugaru Vasile Mangra nu numai dela institutu, ci chiar şi din Arad cu totul, acestu consistor s'a aflat îndemnat a introduce cercetare disciplinară con-

tra numitului profesor şi a pofii pe onorata direcţiune să cerceteze cu rigóre toate momentele atinse mai sus şi rezultatulu să-lu aşternă aici, cel mult în 15 zile...

SCIRILE ZILEI.

— 9 (21) Iulie.

Oprirea nutreţului. Folia oficiosă maghiară publică o ordinaţiune a ministrului ungurescu de agricultură, care opresce exportulu, afară de hotarele monarhiei a: fânului, paelor, trifoiului, lucernei, mazăricei fi crude, fi uscate. Ordinaţiunea intră în vigóre îndată dela apariţiunea ei. Faţă cu guvernulu austriacu, guvernulu ungurescu îşi rezervă dreptulu, ca oprirea s'o sisteze, când îi va conveni.

—x—

Minciunile lui „Magyar Hirlap“. În numărulu de aşi alu foi „Magyar Hirlap“ cetim o corespondenţă, ce i-se trimite din Sibiu, în care se spun cele mai încornurate minciuni. Corespondentulu numitei foi dice între altele, că Români vor aragea banchete la Sibiu cu scopu, ca ceea ce nu p'óte spune în şedinţele conferenţei, să spună la banchete, în formă de toast, avându-se totodată în vedere alarmarea Românilor din Arad, ceea ce f'óte comod se p'óte face la banchete. Mai spune numitul corespondent, că banca „Albina“ a votat o „sumă uriaşă“ pentru reuşirea banchetului, ca să facă posibilă şi participarea „Valachilor“ mai s'era; aceştia vor primi bilete gratis. Corespondenţii foilor maghiare vor fi eschişi, dela banchete. Pe ziua adunării, dice în fine corespondentulu numitei foi, va fi consignată miliţia. — Invenţişti mai sunt corespondenţii jidano-maghiari ai foilor unguresci în minciuni!

—x—

Directorulu foi noi, d-lu Dr. A. Mureşianu, a plecat aşi dimineţa la Sibiu, pentru a lua parte la conferinţa naţională.

—x—

Lipsa de nutreţ în Germania se simte f'óte mult. După cum se ştie, în cele mai multe oraşe şi comune, ţeranii sunt silişi să-şi v'endă vitelu pe preţuri ridicole. Astfel o vacă costă 15 fr., o parchiă de boi 60, unu vitel 5 fr.

—x—

Banchetu politicu. Irlandezii prepară unu banchetu monstru cu ocaziunea votării definitive a proiectului pentru autonomia administrativa a Irlandei (Home rule). La banchetu vor fi obişnăşi 3500 de ţerani şi toţi atâţia proprietari. Banchetulu va costa 100,000 fr. şi se va ţine la Dublin.

—x—

Troia homerică. Diarul „Standard“ s'ar anunţă din Atena: Bortfeld, directorulu

Ano se aşedă lângă patulu, în care zăcea băiatulu, ce se trezise din ameţelă şi privea cu ochii sticliţi la el.

„V'edu ea, că trebuie să mai trăiesc“, murmură Felice.

* * *

Dece zile trecură, de când tăcea Fredericu în casa lui Felice. A deca zi, era mântuit de friguri şi durmia liniştit, ca omenii cei sănătoşi! Amurcea de s'era. Servitorea cea bătrână intră cu lampa în odaia „Domnule“, duse ea sfinciosă, „domnulu doctoru mi-a spus, că e vremea, ca şi d-ta să te odihnesci, — căci eu voi veghia bucurată la patulu lui Fredericu; o, aşi fi făcut o şi până acum, de m'ai fi lăsat.“

— „Da, vei veghia asupra lui, şi te vei îngriji de el, d'ér astăci încă nu. Promiţe-mi, că vei face-o acesta când mă voi odihni, — da?“

— „O, D'ómnne, cum vorbesci de ne'nţelesu astăci, Domnule!“

— „Voiesci să-mi promiţi asta şi înţaresci promisiunea cu parola ta?“

Ea îşi puse mâna ei aspră în a lui şi unu şir de lacrimi îi isbucni din ochi.

— „Ţi-o promit din totu sufletulu,

d'ér acum fi bună şi pune-te la odihna, căci ai lipsă mare de ea.“

— „Aşi încă nu, d'ér cât mai îngrabă!“

Ţi făcu semn să plece, apoi se pase la masă, pe care ardea o lampă, şi scose două scrisori, alu căror conţinutu altcum îi era bine cunoscut. Unul era unu biletu ce mirosa a parfum de viole:

„Felice, am fost la tine; tu nu mai voiesci să mă veđi şi p'óte ai dreptate. Cineva, care mă cunoşce, mi-a spus totul şi acum sciu, că fericirea noastră e perdată pentru tot-d'euana, nu pentru-că relaţiunile sunt cum sunt, ci pentru-că tu eşti tu! Adio, Felice, nu-ţi scriu nimic de speranţe şi viitor, căci morţii nu mai reinvie — ér fericirea noastră e mórtă! Eu am omorít-o, pentru-că voiam să o prind cu mâna, fără de a scii ce e fericirea. Acum însă sciu: e unu vis, o ameţelă plăcută! Vai de m'ana ce se atinge de visulu acesta, căci ea ne treşesce din ameţelă, în prăbuşesce visulu şi nou nu ne mai rămâne decătu o aducere aminte, o umbră de fericire!“

„Nora“.

Felice tremura în întregu trupulu şi fără de a scii ce face, ţinu biletulu de-asu-

pra lampei. Biletulu se aprinse şi cădu prefăcut în cenuşa la picioarele lui.

— „Fericirea e odihna pace. Pentru aceea e mórtea averea cea mai mare pe pământ“, borborosi Felice, — desfăcându o altă epistolă.

— „Nu voiesci să te torturezi cu prezenţa mea, căci sunt convins, că numai dureróşă îţi p'óte fi. D'ér, te rog, să aibi în vedere, că eu nu sunt vinovat, pentru-că ne-am întâlnit atunci s'era. M'inte ta sănătoşă trebuie să-ţi spue, că eu sunt întru toate nevinovat, d'ér totuşi me dóre, că prin întâmplarea acesta tu ai devenit resignat. O desamăgire a trebuit să st'ernesc în tine descoperirea, că baronésa mea e identică cu musa ta. D'ér consideră şi aceea, că o legătură serioasă cu acestă femeie numai spre nefericirea ta ar fi fost, căci acu s'eu mai târziu, totuşi ar fi trebuit să urmeze desamăgirea. E unu lucru curiosu cu fericirea şi nefericirea asta în lume, căci de multe-ori nefericirea e numai momentană şi devine fericire. Crede-mă, că nime în lume nu-ţi doresce bine în gradulu acela, în care eu îţi dorasc.“

„Iubite vere, pentru fericire trebuie să lupte omulu, şi pentru a putea lupta trebuie să aibă sub picioare pământu tare.

Până acum tu ai trăit într'o lume de visuri şi neguri — d'ér acum s'a schimbat lucrulu, căci s'era aceea de concertu te pus pe pământu real. Acum scii în ce direcţiune să lucri, ca să ajungi în arta ta la perfecţiune şi acum scii, că femeile nu sunt îngeri, ci numai fiinţe prietnoase, carii sunt chiamate să uşureze existenţa.

„Luptă, şi vei vedé, că numai catrofei acesteia ai să-i mulţămesci fericirea. D'ér gândesce-te, că tot-d'euana ţi-oiu sta întru ajutoru cu sfaturi bune

„V'erulu t'eu

„Bernard“.

Unu zimbetu obidit se ivi în giurulu buzelor lui Felice, din carii dispăruse sângele.

— „Ha! Córdele cele rupte nu mai producú nici când tonuri pline de armonie — d'ér eu vedú, că numai binele mi-lu voiesci, deci mă voi şi folosi de bună voinţa ta, ca să-ţi arăt că nu sunt m'anos pe tine!“

Luă apoi péna şi hârtia în m'ana...

Órele de nópte trecură. Numai cătră dimineţa se aruncă Felice pe canape, fără însă de a-i veni nici cea mai mică pirotelă! Ca unu riu de focu aşa curgea

institutului arceologic, a descoperit in Hisarlik remasite din Troia homerica. Densul descoperi mai multe edificii, cari in mare parte sunt inconjurate de mur, in grosime de sase urme. Desgroparile se fac cu cheltuiala guvernului germanu.

-x-

Mortalitatea in Brasov. Din 9 pana in 15 Iulie au murit 15 persoane, si anume: 2 de tuberculoasa, 2 de cataru de intestine si 11 de alte boale. Prin urmare se vine pe 1000 locuitori pe an: 238.

-x-

Invitare la petrecerea de vara, ce se va arangia Dumineca in 30 Iulie st. n. a. c. in una din gradinile din locu, eventualu in scola. Venitul curatu e destinat pentru edificarea caselor parohiale. Benciu, 11 Iulie 1893. Comitetulu arangiatoru: Vasiliu Suciu, presedinte; Aronu Betscuio, vice presedinte; Laurianu Franon, cassaru; Achimu Popu, secretaru; Niola Betscuio, controloru. Pretulu de intrare: de persoana 60 cr. — in familia 50 cr. Ofertele maritimose sunt de a se adresa d-lui Vasiliu Suciu preotu in Teiusu.

-x-

Petrecere de vara se va arangia Dumineca, la 11 (23) Iulie 1893 in parculu Criului (la Delimanu) si se va continua in „Otelulu Centralu“ din Bradu. Venitul e destinat pentru acoperirea speselor vestimenteloru calusaresol. Intrarea: de persoana 1 fl., de familia 1 fl. 60 cr. Inceputul la 4 ore p. m. Intre pausa se voru dansa jocurile nationale „Calusarul“ si „Batuta“ in costumu. La casu de timpu nefavorabilu, petrecerea se va tine numai in sala susu amintita. Ofertele sunt de a se adresa conducetoru Petru Rimbasu. Suprasolvirile se voru publica pe cale distristica.

-x-

Musica crasenesca va da unu concertu Dumineca in 23 Iulie, deca va fi timpu frumosu in gradina, er la casu contraru in sala hotelulu Centralu Nr. 1. Din programa interesanta si variata amintim piesele: Overtura: „Meeresstille u. giuliche Fahrt“ de Mendelssohn. Mare fantasia din opera „Cavalleria rusticana“ de Mascagni si marele poutpouriu „Wiener Leben“ de Komzak. Inceputul la 8 ore. Intrarea 30 crucii.

-x-

Cununiu. D-lu Petru Iuga din Tilisca se va cununa cu d-sora Maria I. Micu, din Sebesulu inferioru, Dumineca in 11/23 Iulie in biserica gr. or. din Sebesulu inf. — Felicitarile nostre!

-x-

6. Aplicarea multipla. Nu exista mijlocu mai bunu, care se pote aplica la diferite casuri, ca Moll Franzbrantwein care alina durerile, intarcesc nervii si muschi intrebuintandu-se ca adosu la bai etc. O butelie 90 cr. se pote procura zilnicu prin poste dela farmacistulu A. Moll liferantulu

curtei din Viena Tschlauben 9. In depourile din provincie se se cera espresu preparatele lui Moll, provedute cu marca de contravenție si subscriere.

Preliminarii de pace.

— Partida independentilor. —

In 18 Iulie s'a tinutu in Budapesta debaterile de intelegere intre cele doue fractiuni ale partidei independente. Debaterile au avutu de rezultat stabilirea unor preliminarii de „pace“, cari se voru face cunoscuta particularu tuturor deputatiloru partidei, carora le este rezervatu a hotari, deca le primescu ori nu. Carolu Eotvos, care s'a prezentatu cu pretensiuni formulate in 5 puncte, a retinutu pe intragu linia. Patru dintre cele 5 puncte au fostu simplaminte respinse, fata cu alu 5-lea punctu s'a multumitu c'o declaratia, care, nici nu folosesc, nici nu strice.

Eta cele 5 puncte in cari Eotvos si-a formulatu pretensiunile sale:

- 1) Partida se declare, ca din numirea „independentu si dela 48“, va omite cuvintele „si dela 48“.
2) Partida se enunte ca problema a sa: independentu, insu fara provocare la uniunea personala.
3) Se declare partida, ca in cestiunea delagatiuniloru se alaturu la punctulu de vedere de pana acumu, si astfelu pasirea in delagatiune n'o consideru de intrebare deschisa fata de nici unu membru.
4) Partida nu ia amicitia de arme cu nici una dintre partidele parlamentare si fata cu ori-care isi rezervu libertatea de actiune.
5) Fiind-ca urgenta reformeloru liberele este o parte itegranta cardinala a programulu partidei, partida declara de cestiune de partidu alipirea la directia liberala si pe terenulu bisericescu.

Dupa ce s'au sfrisitu debaterile meritorii s'a alesu o comisie de doi, in persoanele lui Carolu Eotvos si Helfy Ignacz, cari se formuleze textulu declaratiiloru, ce s'au luat in sedinta, cari sunt:

- 1) Partida nu afla de lipsa se-si schimbe numele, ba din potrivu, acesta aru nasce incurcaturu la punctulu alegetoru, care din schimbarea numelui si-aru esplia schimbarea programei.
2) Nu este oportunu a se incurca programulu de dreptu publicu alu partidei si e cu totulu de prisosu acesta, fiind-ca si dupa praxa de pana acuma, provocarea la uniunea personala, ca la baza legala, nu s'a espliatu asa, ca prin acesta se fia eschisi din partida aceia, cari fara de nici o circumscrisiere si-o iau ca tinta in tendinta loru spre independentu.
3) Cestiunea intrarii in delagatiuni deoamdata n'a fostu pusu, si partida, care si de-altminte-lea este legata prin o hotarire mai vechia, nu afla de necesaru a face o declaratia in privinta acesta.

4) Fiind-ca actiunea comunu cu celelalte partide parlamentare si pana acuma a fostu obiectu de cumpunire, numai din casu in casu, nu este necesaru unu concludu principiaru, in cestiunea acesta.

Resboiulu Franco-Siamez.

Parisu, 17 Iulie.

O nota a „Agenției Havas“ dice, ca nu e nici decum esactu, ca guvernulu a desaprobatu pe amiralulu Humann.

Parisu, 17 Iulie.

O telegrama din Saigon anunta, ca Siamzii au prinsu, au jefitu si au inecat steamurul francesu „Jean Baptiste Say“, alu carui echipagiu a fostu maltratatu si debarcatu la Bangkok. Infanteria francesu de marina a luat forturile Donthone si Taphun din Mekongulu de susu. Ea a avutu 6 omeni morți si raniti. Perderile Siamziloru au fostu mai mari.

D. Laussau anunta la Senatu, ca o trupu siameza a atacatu la 5 Iulie la Nake, pe ripa stanga a Mekongulu, o reconostere de militieni anamiti. Unulu din acestia a fostu ucisu. Siamzii au fostu respinsi cu mari pierderi.

Popolatiunile indiene suntu pretutindeni favorabile Francesiloru.

Londra, 17 Iulie.

Sir Grey a declarat, ca de Vineri n'au fostu ostilitati la Siamu. Guvernulu englezu va veghia si va protege cu eficacitate interesele supusiloru sei. Elu pote se sporosca intr'unu timpu scurtu numerulu corabiiloru sale si isi va da tota ostenea pentru ca situatiunea se nu fia si mai multu atinsa. Se speru a se rezolva in modu pacificu dificultatile si a se impedeoa ostilitatile ulterioare. In ceea ce privesc cestiunea importanta a independentiei si integritatii Siamulu, Franta a declarat, ca le va respecta.

Sir Grey a datu apoi cetire unei lungi declaratiuni privitoare la diferendele in numerulu de 5 intre Franta si Siam, intre care unulu relativu la frontiera pe Mekong. Elu nu va lua proportiunile ce suntu in stare a amenința independentu si integritatea Siamulu.

Londra, 17 Iulie.

„Times“ aflu din Bangkok, ca capitanulu staroste francesu a declarat, ca va ucide pe toti strainii, ce suntu in serviciulu Siamulu. Capitanulu portulu i-a facutu cunoscutu, ca e Germanu. Capitanulu francesu a trimesu atunci unu oficeru ca sa-lu viziteze (!).

Literaturu.

Au aparutu:

Revista Criticu-Literaru, Iasi Nr. 6—7, (Iunie-Iulie). Directoru Ar. Densușianu, prof. la univ. din Iasi. Cuprinsulu: Poesia po-

sangele prin vinele lui, er templele ii svetonu, de sta se se desface capulu. Cugetele se tulburaru in modu neobisnuitu. Vedea pe Bernard si pe Nora inaintea sa certandu se intr'olalta asupra notiunii „fericire“. Felice asa era de bolnavu, de durerile i storceau lacrimil din ochi, der pe langa tote acestea, elu totusi rise, caci singuru elu scia ce-i fericirea: „Liniste, pace, si pentru aceea averea cea mai mare de pe pamentu e mortea“.

* * *

In casa tacuta de artistu a lui Felice se adunase unu cerou de barbați serioși si imbracati in doliu. Felice nu era intre ei.

La ferestra stetea Bernard cu mediculu. — „Cum s'a pututu intempla asa de grabnicu la unu barbatu asa de tineru?“ intrebau Bernard.

— „Dupa parerea mea elu si-a cautatu mortea“, raspunse mediculu incetu. Așa se apofundase in grija pentru baiatu, incatu a trebuitu se urmeze o molipsela, pe cand totu mereu se impotriva ordinaritiuniloru mele. Cand era baiatul manutitu de mana m.rții, cedu deasulu pe patu, din pricina nesomnului si a ostene-

leloru trupesci. Trupulu era ostenitu si doritoru de morte. O ora inaintea mortii se trezi din fantasiele cele grozave si-mi disese: „Sorie verului Bernard, ca testamentulu meu zace la notariulu C., si deca va veni, spune-i, ca fericire e linistea, si averea cea mai mare de pamentu e mortea!“

— „Biatulu meu Felice,—pote e adeveru, ca pentru elu a fostu cea mai mare avere mortea! Der eta, ca vine favoritul si fiulu meu de sufletu!“

Fridericu intru, er parinti lui se oprira la usa. Bernard ilu prinse de mana si netedandu-i perulu, i disese.

— „Privesce, mortulu acesta ti-a fostu unu prietinu scumpu si noi ilu vomu cinsti pana ce vomu trai: eu dandu-ti tie o creștere buna, er tu facendu te unu artistu, ca si cum voia Felix Lorni se te facu!“

Baiatul isbuoni intr'unu plausu cu hohotu.

Apoi venira parinti, ca se-si ia adio dela deusulu. „Ce fericitu esti tu, dragulu mami“, ii disese mamasa. „D-lu Lorni te-a numitu pe tine erede universalu, er noi de-asemena primimu o multime de bani,

numai ca se te lasamu se iaveți multu si se te faci unu domnu mare! Ce norocu, ce norocu!“

Apoi se departa plangendu de fericire. Fridericu remase singuru, privi cu ochii scaldati in lacrimi prin gemurile de ferestra si vedu sicriulu celu negru, in care durmia acum fericitul Felice Lorni; vedu, cum tu dusu pe drumulu presaratu cu petricele, spre odihna vecinicu. — — — — —

Bernard se reintoarse dela inmormentare. „Felice Lorni ar fi tristu se te vadu, ca tu plangi mereu“, disese Bernard, „elu a doritu se te vadu odata omu renumitu — si-ti vei da tota silinta, ca se implinescu dorinta fostulu teu maestru — asa e?“

Fridericu privi plinu de incredere in fața tutorulu, si i raspunse cu voce tare: „Da!“ Apoi apuca mana lui Bernard si o saruta, mana despre care credea, ca-i va ajuta se afe fericirea — fericirea, despre care povestescu omenii multe, fara de a sei ce e.

Sibiu, 1893.

porala din punctu de vedere etno-psihologicu de Ov. Densușianu; Inmormentarea la Romani (S. Fl. Marianu), Gramatica romana; Florea alasa, nuvela originala. Poesii: Taina nuntiloru, Praeterita, Dupa minte, Sorisori ale lui Michailu si Henriette Emnescu.

— Amicul copiloru. Nr. 2 An. III. Sub presedintia d-lui B. P. Hasdeu. Sumarul: Psylla (armare), Teranulu si pescarul, (poesie), Cuibulu; Iubirea si aurulu, Cascarilleros (armare), Consoiinta rea (fine) Diamantulu perdatu (armare), Mistretulu, La tera. Redactia si administratia Bucuresol, Stabilimentulu graficu I. V. Socecu. — Romänische Jahrbücher. Revista politica literaru. Apare in fa-care luna. Editoru Petru Broșteanu, membru coresp. alu academie romane. Sibiu fasc. V—VI, An. IX. Cuprinsulu: Georg Barițiu (cu portretu). Die gr. or. rom. Kirche gegen das Kirchenpolitische Program des ung. Regierung. Das romänische Episcopat gegen die Unterrichtspolitik der ung. Reg. Zur Wahl des Metropolitens der. gr. cat. Kirche. Die Magyarisierung in Ungarn. Zur Geschichte der drei moldauischen Fürsten Cantemir Von der romänisch geographischen Gesellschaft in Bucuresol. Rundschau: Aus dem Königreiche — Aus Ungarn — Aus der Bucovina. Literarisches Navigationswesen pe Oltu si importanta ei pentru Romania. — Ausgabe billiger Bücher.

DIVERSE.

Focu la Chicago. Unu autropositu alu Espositiei, situatu langa incintu, der la o distanta bunicu de celelalte cladiri, a fostu distrusu de unu incendiu. Se semnalezu unu mare numeru de victime. Pompierii se urcaseru pe cupola cladirei incendiatu si facarile ii impresurarü de tote partile. Cati-va isbutira se scape prin ajutorulu funieriloru, der si acestea ardendu, ori ce scapare le fu taiata. Cincu dintre ei sarira pe pamentu, der murira pe locu. Unu strigatu de orre isbuaci din paptulu a 20,000 de spectatori ai acestei miscatore scene. In curendu turnulu se scufunda dimpreuna cu restulu pompieriloru. Cate-va minute in urma, 50 seu 60 de pompieri se urcaru pe acoperisulu cladirei principale, der, in cate-va minute facarile ptrundendu in interioru, coperisulu incepu se se scufunde. Scarile de scapare se asedaru pe diduri, der caldura era asa de mare, ca era periculosu a se urca cine-va. Cu tote acestea, cati-va pompieri isbutira se scape vro cati-va amarați, in mijloculu aplauseloru celoru de fața. Se crede, ca suntu 30 de morți si 50 pana la 60 raniti. Comisarulu sectiunii francesu a Espositiei a trimesu numai de catu 2 maricari pentru ca se asigure ordinea. Consternatiunea produsu de acesta catastrofa este generala. Ea a sporitu si mai multu prin sosirea la fața loculu a tuturor ambulaneloru din Chicago.

Nou abonamentu

la

„GAZETA TRANSILVANIEI“

Cu 1 Iulie 1893 st. v.

s'a deschisu nou abonamentu, la care invitamu pe toti amicii si sprijinitorii foiei nostre.

Pretulu abonamentulu

Pentru Austro-Ungaria:

pe unu anu . . . . . 12 fl.
pe sase luni . . . . . 6 fl.
pe trei luni . . . . . 3 fl.

Pentru Romania si strainatate:

pe unu anu . . . . . 40 franci
pe sase luni . . . . . 20 „
pe trei luni . . . . . 10 „

Abonarea se pote face mai usoru prin mandate postale.

Administratiunea „Gazetei Transilvaniei“.

Proprietaru: Dr. Aurel Muresianu.

Redactoru responsabilu: Gregoriu Maioru.

Cursul la bursa din Viena.

Din 20 Iulie 1893.

Table with 2 columns: Item (e.g., Renta ung. de aur, Impr. cail. fer. ung.) and Price (e.g., 115.40, 126.10).

Anunțu.

Se caută un conceptist advocat cu pracsă, în cancelaria subscribului. — Cei ce reflectază la acestu postu sunt rugați a-și comunica condițiunile.

Dr. Enea Draia, avocat.

180 3-3

Anunțuri

(insertiuni și reclame)

Sunt a se adresa subscrisei administrațiunii. In casul publicării unui anunțu mai mult de odată se face scădemântu, care cresce cu câtu publicarea se face mai de multe-ori.

Administrațiunea

„GAZETEI TRANSILVANIEI.“

La lucrările pentru apaductu

se receră 3-400 lucrători și 50-100 căruțași.

Pentru informații a se adresa la societatea ung. de construcții Monier,

G. BREYMANN & Co. în Brașov la sora.

182,2-3

Cursul pieței Brașov.

Din 21 Iulie 1893.

Table with 2 columns: Item (e.g., Bancnote rom. Cump., Argintu român.) and Price (e.g., 9.82, 9.72).

Table with 2 columns: Item (e.g., Galbeni, Ruble rusesi) and Price (e.g., 5.73, 128.1/2).

Prafurile-Seidlitz ale lui Moll

Veritabile numai, decât fiecare cutiă este provădută cu marca de apărare a lui A. Moll și cu subscrierea sa.

Prin efectul de leuire durabilă alu Prafurilor-Seidlitz de A. Moll in contra greutăților celorlă mai cerbicele la stomachu și pânțee, in contra cărcelilor și acrelei la stomachu, constipațiunei cronice, suferinței de ficat, congestiunei de sânge, haemorrhoidelor și a celorlă mai diferite bôle femeesci a luată acestu medicamentu de casă o răspândire, ce cresce mereu de mai multe decenii încôce. — Prețulu unei cutiui originale sigilate l fl. v. a.

Falsificațiunile se voru urmări pe cale judecătorească.

Franzbranntwein și sare a lui Moll.

Veritabilu numai, decât fiecare sticlă este provădută cu marca de scutire și cu plumbulu lui A. Moll.

Franzbranntwein-ul și sarea este forte bine cunoscută ca unu remediu popularu cu deosebire prin trasu (frotat) alina durerile de șoldină și reumatismu și a altorū urmări de recelă. Prețulu unei sticlei originale plumbate 90 cr.

Apă de gură-Salicyl a lui Moll.

(Pe basa de natron Acid-salicilic)

La întrebuițarea gîlnică, cu deosebire importantă pentru copii de ori-ce etate și adulți, asigurăză cęstă apă de gură conservarea sănătôsă și mai departe a dinților. Prețulu sticlei provădute cu marca de apărare a lui A. Moll 60 cr.

Trimiterea principală prin

Farmacistulu A. Moll, c. și r. furnisoru alu curții imperiale Viena, Tuchlauben 9. Comande din provinciă se efectueză gîlnic prin rambursă postală.

La deposite se se cęră anumitu preparatele provădute cu iscălitura și marca de apărare a lui A. MOLL.

Deposite în Brașov: la d-nii farmaciști Ferd. Jekelius, Victoru Roth, Fr. Kellemen și Ed. Kugler, engros la D. Eremia Nepoșii, J. L. & A. Hesshaimer, Teutsch & Tartler, Fritz Geisberger.

77.-23.

Mensulu trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabilu din 1 Maiu 1893.

Large table with multiple columns showing train schedules between various cities like Budapest, Brașov, Sibiu, etc. Includes columns for train type, departure/arrival times, and prices.

Nota: Numerii încuadrați cu linii grôse însemnăză ôrele de nôpte.